

om, 1) hvorvidt det enkelte Individ, født andetsteds, hele sit Liv forbliver i Østersøen (eller Bæsterne) uden at naa ud over den for Stedet normale Størrelse, 2) eller om Individer, naar det nærmer sig denne Størrelse, trækker længere Nord paa, hvor de store Rødspætter findes, og først der opnaar betydelig Størrelse, eller 3) om begge disse Livsfærelser, snart den ene, snart den anden, finde Sted. — Dette være nu som det vil; paa-faldende er det at se en Mængde Fisk blive kønsmodne i Østersøen og Bæsterne (helt op til Grenaa) med en ringe Totallængde; medens saadanne ere sjældnere i det nordlige Rattegat (og Limfjorden).

Man maa ital tro, at ogsaa andre Brakvande end Østersøen kan hævme Rødspætterne i Bæksten, og at f. Eks. enhver lille Brakvands-Fjord, hvori Fiskene som Unger vandrer for langt ind, har den samme Indflydelse? Dette fortjener ligesom Skrubbens Indvandring i Færkvand en nærmere Undersøgelse. Gentagne Gange har jeg berørt denne Sag for de lavere Dyrs og for Sildens Bedkommende. (Herom senere).

Det Sted, hvor Rødspætten bliver størst, før den bliver kønsmoden, er aabenbart hos os Limfjorden (Vesterhavet er ikke undersøgt fra dansk Side). Se Tabel V, Kolonne 1—2).

I Limfjorden ere kønsmodne Individer i det hele saa sjældne, at jeg næsten maa tro, at Rødspætten ikke normalt leger i Fjorden, men forlader den noget før Vegetiden. Smidlertid findes der dog Individer i den, der have stærkt udviklede Kønsorganer, men jeg har aldrig selv set dem (eller faaet det opgivet) mindre end ca. 10—11 Tommer. (Se Tabel V). Altsaa synes denne Fjords Bestand, der jo nu formentlig bør opfattes som en „Planteskole“ for Vesterhavsrødspætter, at være lidet blandet med tidlig modne Individer, der jo ere saa hyppige inden for Skagen.

Det kan saaledes ikke nægtes, at der er stor individuel Variation (særlig i Færvandene indenfor Skagen) i Henseende til den Størrelse (Længde), med hvilken Rødspætterne opnaa Kønsmodenhed første Gang. Vel kunde jeg ikke altid med Sikkerhed afgøre, om en Rødspætte tidligere havde leget, men i Øjeblikket havde restaureret sine Kønsorganer siden sidste Vegetid, og derved trække en for alle Individer gældende Grænse mellem „ikke voksne“ (som aldrig have leget) og „voksne“ (der enten lege i Øjeblikket eller dog tidligere have leget) Fisk; men jeg har maattet nøjes med at trække Grænsen i eller nær Vegetiden mellem „modne“, det vil sige faktisk legende (eller næsten legende) og „umodne“, det vil sige ikke legende Fisk; en Grænse, der i Vegetiden i store Træk og paa en bestemt Lokalitet maa falde meget nøje sammen med foregaaende, hvis den tegnes som en ret Linie, det vil sige naar den bortskærer alle Undtagelserne. (Se Cunningham: I. M. B. A., Vol. II., pag. 227—28).

Det vilde, det skal jeg indrømme, have haft sin Betydning at kunne afgøre dette Spørgsmaal: „voksen“ eller „ikke voksen“, f. Eks. i Limfjorden, Tabel 5, Kolonne 1 og 2, for at se, om disse store Fisk virkelig vare „ikke voksne“ i den Betydning, at de aldrig havde leget, eller om de blot lod denne Vegetid gaa sig forbi, en Sag, jeg ikke er i Stand til med Sikkerhed at afgøre paa dette Sted. Jeg anser det dog for givet, at det ikke er hvert Aar, at enhver Rødspætte leger, selv om det er en „voksen“ Fisk*).

Jeg vil i det følgende kalde enhver Fisk for voksen, der maa anses for at have leget en (eller flere) Gange eller netop er i Færd med at lege, og moden, naar den er i Færd med at lege eller dog har næsten modne Kønsstoffer; en Fisk kan derfor blive moden flere Gange i sit Liv, selv om den ikke netop bliver det hvert Aar, efter at den er bleven voksen.

Jeg taler udtrykkelig om voksen og ikke om fuld voksen Fisk; thi de fleste Fisk vokse aabenbart, efter at de ere blevene modne (og dermed voksne) første Gang; dette vil

*) Anm.: E. W. S. Holt: Rep. Britt. Assoc. 1892, Pag. 765—766, udtaler, at det altid er muligt at se om en Fisk („marine teleostean“) er voksen eller ej, idet dens Kønsorganer ikke igen blive fuldstandig som de vare, da de første Gang udviklede moden Hogn (for Samerne udtales intet med Bestemthed). Jeg er tilbøjelig til at give Holt Ret heri paa Forhaand, men jeg har ikke selv gennemført Sagen i Praksis; maaske jeg ved en fornyet Undersøgelse vil kunne gøre det. Cunningham og Fulton have dog ikke kunnet dette.